

Wolken

Prologos

- [1] [Στρεψιάδης]: ἰοὺ ἰοῦ·
[2] ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον·
[3] ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
[4] καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ·
[5] οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
[6] ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὔνεκα,
[7] ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
[8] ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὐτοσὶ νεανίας
[9] ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
[10] ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
[11] ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
[12] ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὐδιν δακνόμενος
[13] ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν
[14] διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
[15] ἱππάζεται τε καὶ ξυνωρικεύεται
[16] ὄνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
[17] ὀρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
[18] οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε παῖ λύχνον,
[19] κᾶκφερε τὸ γραμματεῖον, ἴν' ἀναγνῶ λαβῶν
[20] ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
[21] φέρ' ἴδω τί ὀφείλω; δώδεκα μναῖς Πασίᾳ.
[22] τοῦ δώδεκα μναῖς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
[23] ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,
[24] εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
[25] [Φειδιππίδης]: Φίλων ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
[26] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
[27] ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικὴν.
[28] [Φειδιππίδης]: πόσους δρόμους ἔλᾳ τὰ πολεμιστήρια;
[29] [Στρεψιάδης]: ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
[30] ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
[31] τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνία.
[32] [Φειδιππίδης]: ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσσας οἴκαδε.
[33] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
[34] ὅτε καὶ δίκας ὠφληκα χᾶτεροι τόκου
[35] ἐνεχυράσεσθαί φασιν.
[35b] [Φειδιππίδης]: ἔτεδὸν ὦ πάτερ
[36] τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;
[37] [Στρεψιάδης]: δάκνει μὲ δῆμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
[38] [Φειδιππίδης]: ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
[39] [Στρεψιάδης]: σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
[40] ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
[41] φεῦ.
[41a] εἴθ' ὦφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
[42] ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
[43] ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἡδιστος βίος
[44] εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
[45] βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.

[46] ἔπειτ' ἔγῃμα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
[47] ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὦν ἐξ ἄστεως,
[48] σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην.
[49] ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
[50] ὄζων τρυγὸς τρασιᾶς ἐρίων περιουσίας,
[51] ἢ δ' αὖ μύρου κρόκου καταγλωττισμάτων,
[52] δαπάνης λαφυγμοῦ Κωλιάδος Γενετυλλίδος.
[53] οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὥς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
[54] ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοίμάτιον δεικνὺς τοδὶ
[55] πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι λίαν σπαθᾶς.
[56] [Θεράπων]: ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
[57] [Στρεψιάδης]: οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχνον;
[58] δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς.
[58b] [Θεράπων]: διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
[59] [Στρεψιάδης]: ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
[60] μετὰ ταῦθ', ὅπως νῶν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσί,
[61] ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τάγαθῇ,
[62] περὶ τούνοματος δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·
[63] ἢ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τούνομα,
[64] Ξάνθιππον ἢ Χαριππον ἢ Καλλιππίδην,
[65] ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην.
[66] τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ
[67] κοινῇ ξυνέβημεν καθέμεθα Φειδιππίδην.
[68] τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
[69] ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
[70] ὥσπερ Μεγακλῆς, ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
[71] ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως,
[72] ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος.
[73] ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγους,
[74] ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
[75] νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
[76] μίαν ἡὔρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
[77] ἣν ἦν ἀναπεῖσω τουτονί, σωθήσομαι.
[78] ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
[79] πῶς δῆτ' ἂν ἤδιστ' αὐτὸν ἐπεγεύραμι; πῶς;
[80] Φειδιππίδῃ Φειδιππίδιον.
[80b] [Φειδιππίδης]: τί ὦ πάτερ;
[81] [Στρεψιάδης]: κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
[82] [Φειδιππίδης]: ἰδοῦ. τί ἔστιν;
[82b] [Στρεψιάδης]: εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
[83] [Φειδιππίδης]: νῆ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
[84] [Στρεψιάδης]: μὴ 'μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·
[85] οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτίός μοι τῶν κακῶν.
[86] ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
[87] ὦ παῖ πιθοῦ.
[87b] [Φειδιππίδης]: τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;
[88] [Στρεψιάδης]: ἔκστρεψον ὥς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
[89] καὶ μάθων' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
[90] [Φειδιππίδης]: λέγε δῆ, τί κελεύεις;
[90b] [Στρεψιάδης]: καί τι πείσεις;
[90c] [Φειδιππίδης]: πείσομαι
[91] νῆ τὸν Διόνυσον.

[91b] [Στρεψιάδης]: δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.
 [92] ὄρᾱς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῶκίδιον;
 [93] [Φειδιππίδης]: ὄρῳ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἔτεδον ὦ πάτερ;
 [94] [Στρεψιάδης]: ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
 [95] ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
 [96] λέγοντες ἀναπεύθουσιν ὥς ἔστιν πνιγεύς,
 [97] κᾶστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
 [98] οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 [99] λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κᾶδικα.
 [100] [Φειδιππίδης]: εἰσὶν δὲ τίνες;
 [100b] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα·
 [102] μεριμνοφροντισταὶ καλοὶ τε κάγαθοί.
 [103] [Φειδιππίδης]: αἰβοῖ πονηροὶ γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας
 [104] τοὺς ὠχριῶντας τοὺς ἀνυποδῆτους λέγεις,
 [105] ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.
 [105b] [Στρεψιάδης]: ἦ ἦ σιῶπα· μηδὲν εἵπης νήπιον.
 [106] ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῶων ἀλφίτων,
 [107] τούτων γενοῦ μοι σχασάμενος τὴν ἵππικὴν.
 [108] [Φειδιππίδης]: οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
 [109] τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.
 [110] [Στρεψιάδης]: ἴθ' ἀντιβόλῳ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ
 [111] ἐλθὼν διδάσκου.
 [111b] [Φειδιππίδης]: καὶ τί σοι μαθήσομαι;
 [112] [Στρεψιάδης]: εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τῷ λόγῳ,
 [113] τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.
 [114] τούτοις τὸν ἕτερον τοῖν λόγοις, τὸν ἥττονα,
 [115] νικᾶν λέγοντά φασι τάδικώτερα.
 [116] ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
 [117] ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
 [118] οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
 [119] [Φειδιππίδης]: οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
 [120] τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένους.
 [121] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
 [122] οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας·
 [123] ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
 [124] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς
 [125] ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
 [126] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι,
 [127] ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
 [128] αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον.
 [129] πῶς οὖν γέρων ὦν κάπιλήσμων καὶ βραδὺς
 [130] λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
 [131] ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
 [132] ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ παιδίον.
 [133] [Μαθητής]: βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
 [134] [Στρεψιάδης]: Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
 [135] [Μαθητής]: ἀμαθής γε νῆ Δί' ὅστις οὕτως σφόδρα
 [136] ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας
 [137] καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.
 [138] [Στρεψιάδης]: σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
 [139] ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦξημβλωμένον.
 [140] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

[141] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ἔμοι θαρῶν· ἐγὼ γὰρ οὐτοσί
 [142] ἦκω μαθητῆς ἐς τὸ φροντιστήριον.
 [143] [Μαθητής]: λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
 [144] ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφώντα Σωκράτης
 [145] ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
 [146] δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφώντος τὴν ὀφρὺν
 [147] ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
 [148] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆτα διεμέτρησε;
 [148b] [Μαθητής]: δεξιώτατα.
 [149] κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
 [150] ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πόδε,
 [151] κᾶτα ψυχίση περιέφυσαν Περσικαί.
 [152] ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
 [153] [Στρεψιάδης]: ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
 [154] [Μαθητής]: τί δῆτ' ἂν ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
 [155] φρόντισμα;
 [155b] [Στρεψιάδης]: ποῖον; ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
 [156] [Μαθητής]: ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφών ὁ Σφήττιος
 [157] ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
 [158] κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν ἢ κατὰ τούρροπύγιον.
 [159] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
 [160] [Μαθητής]: ἔφασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος
 [161] στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
 [162] βία βαδίζειν εὐθὺ τούρροπυγίου·
 [163] ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
 [164] τὸν πρωκτὸν ἡγεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
 [165] [Στρεψιάδης]: σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
 [166] ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
 [167] ἢ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην
 [168] ὅστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.
 [169] [Μαθητής]: πρῶην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη
 [170] ὑπ' ἀσκαλαβώτου.
 [170b] [Στρεψιάδης]: τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
 [171] [Μαθητής]: ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
 [172] καὶ τὰς περιφορὰς εἶτ' ἄνω κεχηνότος
 [173] ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
 [174] [Στρεψιάδης]: ἦσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους.
 [175] [Μαθητής]: ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.
 [176] [Στρεψιάδης]: εἶεν· τί οὖν πρὸς τάλφιτ' ἐπαλαμήσατο;
 [177] [Μαθητής]: κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν
 [178] κάμψας ὀβελίσκον εἶτα διαβήτην λαβὼν
 [179] ἐκ τῆς παλαίστρας θοιμάτιον ὑφείλετο.
 [180] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν θαλῆν θαυμάζομεν;
 [181] ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
 [182] καὶ δεῖξον ὥς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτη.
 [183] μαθητιῷ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
 [184] ὦ Ἡράκλεις ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
 [185] [Μαθητής]: τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;
 [186] [Στρεψιάδης]: τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
 [187] ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὕτοί;
 [188] [Μαθητής]: ζητοῦσιν οὔτοι τὰ κατὰ γῆς.
 [188b] [Στρεψιάδης]: βολβοὺς ἄρα

[189] ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φροντίζετε·
 [190] ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
 [191] τί γὰρ οἶδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
 [192] [Μαθητής]: οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
 [193] [Στρεψιάδης]: τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
 [194] [Μαθητής]: αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
 [195] ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ 'κείνος ὑμῖν ἐπιτύχη.
 [196] [Στρεψιάδης]: μήπω γε μήπω γ'. ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
 [197] αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτων ἐμόν.
 [198] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
 [199] ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
 [200] [Στρεψιάδης]: πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.
 [201] [Μαθητής]: ἀστρονομία μὲν αὕτηί.
 [201b] [Στρεψιάδης]: τουτὶ δὲ τί;
 [202] [Μαθητής]: γεωμετρία.
 [202b] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' οὖν τί ἐστὶ χρήσιμον;
 [203] [Μαθητής]: γῆν ἀναμετρῆσαι.
 [203b] [Στρεψιάδης]: πότερα τὴν κληρουχικήν;
 [204] [Μαθητής]: οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν.
 [204b] [Στρεψιάδης]: ἀστεῖον λέγεις.
 [205] τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
 [206] [Μαθητής]: αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;
 [207] αἶδε μὲν Ἀθῆναι.
 [207b] [Στρεψιάδης]: τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
 [208] ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
 [209] [Μαθητής]: ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.
 [210] [Στρεψιάδης]: καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὐμοὶ δημόται;
 [211] [Μαθητής]: ἐνταῦθ' ἔνειςιν. ἡ δέ γ' Εὐβοί, ὡς ὁρᾷς,
 [212] ἡδὲ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
 [213] [Στρεψιάδης]: οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
 [214] ἀλλ' ἡ Λακεδαιμῶν ποῦ 'σθ';
 [214b] [Μαθητής]: ὅπου 'στίν; αὕτηί.
 [215] [Στρεψιάδης]: ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
 [216] ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
 [217] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἶόν τε.
 [217b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' οἰμώξεσθ' ἄρα.
 [218] φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνὴρ;
 [219] [Μαθητής]: αὐτός.
 [219b] [Στρεψιάδης]: τίς αὐτός;
 [219c] [Μαθητής]: Σωκράτης.
 [219d] [Στρεψιάδης]: ὦ Σώκρατες.
 [220] ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
 [220a] [Μαθητής]: αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.
 [221] [Στρεψιάδης]: ὦ Σώκρατες,
 [222] ὦ Σωκρατίδιον.
 [223] [Σωκράτης]: τί με καλεῖς ὠφήμερε;
 [224] [Στρεψιάδης]: πρῶτον μὲν ὃ τι δρᾷς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
 [225] [Σωκράτης]: ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
 [226] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
 [227] ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἶπερ;
 [227b] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ ἄν ποτε
 [228] ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,

- [229] εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
[230] λεπτήν καταμείξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
[231] εἰ δ' ὦν χαμαὶ τάνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
[232] οὐκ ἂν ποθ' ἡὔρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
[233] ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
[234] πάσχει δὲ ταῦτό τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
[235] [Στρεψιάδης]: τί φῆς;
[236] ἡ φροντὶς ἔλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;
[237] ἴθι νυν κατὰβηθ' ὦ Σωκρατίδιον ὥς ἐμέ,
[238] ἵνα με διδάξης ὥνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
[239] [Σωκράτης]: ἥλθες δὲ κατὰ τί;
[239b] [Στρεψιάδης]: βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
[240] ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
[241] ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
[242] [Σωκράτης]: πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
[243] [Στρεψιάδης]: νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ δεινὴ φαγεῖν.
[244] ἀλλὰ με δίδαζον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
[245] τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὄντιν' ἂν
[246] πράττη μ' ὁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
[247] [Σωκράτης]: ποίους θεοὺς ὁμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
[248] ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.
[248b] [Στρεψιάδης]: τῷ γὰρ ὅμνυτ'; ἢ
[249] σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
[250] [Σωκράτης]: βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
[251] ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς;
[251b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' εἵπερ ἔστι γε.
[252] [Σωκράτης]: καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
[253] ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν;
[253b] [Στρεψιάδης]: μάλιστά γε.
[254] [Σωκράτης]: κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
[255] [Στρεψιάδης]: ἰδοὺ κάθημαι.
[255b] [Σωκράτης]: τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
[256] τὸν στέφανον.
[256b] [Στρεψιάδης]: ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι Σώκρατες
[257] ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
[258] [Σωκράτης]: οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
[259] ἡμεῖς ποιοῦμεν.
[259b] [Στρεψιάδης]: εἴτα δὴ τί κερδανῶ;
[260] [Σωκράτης]: λέγειν γενήσῃ τρίμμα κρόταλον παιπάλῃ.
[261] ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί.
[261b] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·
[262] καταπαττόμενος γὰρ παιπάλῃ γενήσομαι.

Anapästē

- [263] [Σωκράτης]: εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτερον καὶ τῆς εὐχῆς ἐπακούειν.
[264] ὦ δέσποτ' ἀναξ ἀμέτρητ' Ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
[265] λαμπρός τ' Αἰθήρ σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
[266] ἄρθητε φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
[267] [Στρεψιάδης]: μήπω μήπω γε πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
[268] τὸ δὲ μηδὲ κυνῇ οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
[269] [Σωκράτης]: ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν·

[270] εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
[271] εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἴστατε Νύμφαις,
[272] εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρόχοισιν,
[273] ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
[274] ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

Strophe 1

[275] [Χορός]: ἀέναιοι Νεφέλαι
[276] ἀρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
[277] πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυαχέος
[278] ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
[280] δενδροκόμους, ἵνα
[281] τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
[282] καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα,
[283] καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
[284] καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
[285] ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
[286] μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς.
[287] ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
[288] ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα
[290] τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

Anapäste

[291] [Σωκράτης]: ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι φανερώς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
[292] ἥσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
[293] [Στρεψιάδης]: καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
[294] πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι·
[295] κεῖ θέμις ἐστίν, νυνὶ γ' ἤδη, κεῖ μὴ θέμις ἐστί, χεσεῖω.

Anapäste

[296] [Σωκράτης]: οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὔτοι,
[297] ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμήνος αἰοδαῖς.

Antistrophe 1

[298] [Χορός]: παρθένοι ὄμβροφόροι
[300] ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γᾶν
[301] Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον·
[302] οὐ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
[303] μυστοδόκος δόμος
[304] ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,
[305] οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
[306] ναοὶ θ' ὑπερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
[307] καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
[308] εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλῖαι τε,
[310] παντοδαπαῖς ἐν ὥραις,
[311] ἥρι τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
[312] εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
[313] καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

Anapästē

- [314] [Στρεψιάδης]: πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε φράσον, τίνες εἶσ' ὦ Σώκρατες αὐται
[315] αἱ φθειγόμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρώναί τινές εἰσιν;
[316] [Σωκράτης]: ἥκιστ' ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι μεγάλαί θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
[317] αἵπερ γνῶμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν
[318] καὶ τερατεῖαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.
[319] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἀκούσας' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἢ ψυχὴ μου πεπότῃται,
[320] καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
[321] καὶ γνωμιδίῳ γνῶμην νύξας' ἐτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
[322] ὥστ' εἴ πως ἔστιν ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερώς ἐπιθυμῶ.
[323] [Σωκράτης]: βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
[324] ἡσυχῇ αὐτάς.
[324b] [Στρεψιάδης]: φέρε ποῦ; δεῖξον.
[324c] [Σωκράτης]: χωροῦσ' αὐται πάνυ πολλαὶ
[325] διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐται πλάγαι.
[325b] [Στρεψιάδης]: τί τὸ χρῆμα;
[326] ὥς οὐ καθορῶ.
[326b] [Σωκράτης]: παρὰ τὴν εἴσοδον.
[326c] [Στρεψιάδης]: ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως.
[327] [Σωκράτης]: νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾶς κολοκύνταις.
[328] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσιν.
[329] [Σωκράτης]: ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὐσας οὐκ ἤδησθ' οὐδ' ἐνόμιζες;
[330] [Στρεψιάδης]: μὰ Δί' ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.
[331] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτιη πλείστους αὐται βόσκουσι σοφιστάς,
[332] Θουριομάντεις ἰατροτέχνας σφραγιδονυχαργοκομήτας,
[333] κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας ἄνδρας μετεωροφένακας,
[334] οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.
[335] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἐποιοῦν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάιον ὁρμάν,
[336] πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ πρημαινούσας τε θυέλλας,
[337] εἴτ' ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερωνηχεῖς,
[338] ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἴτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
[339] κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ' ὀρνίθεια κιχληᾶν.
[340] [Σωκράτης]: διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως;
[340b] [Στρεψιάδης]: λέξον δὴ μοι, τί παθοῦσαι,
[341] εἵπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;
[342] οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται.
[342b] [Σωκράτης]: φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
[343] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν γοῦν ἐρίοισιν πεπταμένοισιν,
[344] κοῦχὶ γυναιξίν μὰ Δί' οὐδ' ὅτιοῦν· αὐται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.
[345] [Σωκράτης]: ἀπόκριναί νυν ἅττ' ἂν ἔρωμαι.
[345b] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ταχέως ὃ τι βούλει.
[346] [Σωκράτης]: ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν,
[347] ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ;
[347b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' ἔγωγ'. εἴτα τί τοῦτο;
[348] [Σωκράτης]: γίνγονται πάνθ' ὃ τι βούλονται· κᾶτ' ἦν μὲν ἴδωσι κομήτην
[349] ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
[350] σκώπτουσιν τὴν μανίαν αὐτοῦ κενταύροις ἥκασαν αὐτάς.
[351] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
[352] [Σωκράτης]: ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
[353] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον αὐται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
[354] ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.

[355] [Σωκράτης]: καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὀρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.

Chor

Anapäste

[356] [Στρεψιάδης]: χαίρετε τοῖνυν ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἵπερ τινὶ κάλλω,

[357] οὐρανομήκη ῥήξατε κάμοι φωνήν, ὦ παμβασιλείαι.

[358] [Χορός]: χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιογενὲς θηρατὰ λόγων φιλομούσων,

[359] σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὃ τι χρήζεις·

[360] οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν

[361] πλὴν ἢ Προδίκω, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα, σοὶ δέ,

[362] ὅτι βρενθῦει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τώφθαλμῳ παραβάλλεις,

[363] κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κάφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.

[364] [Στρεψιάδης]: ὦ γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.

[365] [Σωκράτης]: αὐται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί, τᾶλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.

[366] [Στρεψιάδης]: ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε πρὸς τῆς γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;

[367] [Σωκράτης]: ποῖος Ζεὺς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεὺς.

[367b] [Στρεψιάδης]: τί λέγεις σύ;

[368] ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἀπάντων.

[369] [Σωκράτης]: αὐται δήπου· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.

[370] φέρε ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;

[371] καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

[372] [Στρεψιάδης]: νῆ τὸν Ἀπόλλω τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας·

[373] καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ὥμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.

[374] ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον· τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.

[375] [Σωκράτης]: αὐται βροντῶσι κυλινδόμεναι.

[375b] [Στρεψιάδης]: τῷ τρόπῳ ὦ πάντα σὺ τολμῶν;

[376] [Σωκράτης]: ὅταν ἐμπλησθῶς ὕδατος πολλοῦ κάναγκασθῶσι φέρεσθαι,

[377] κατακρημνόμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἴτα βαρεῖται

[378] εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.

[379] [Στρεψιάδης]: ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε φέρεσθαι;

[380] [Σωκράτης]: ἥκιστ' ἀλλ' αἰθέριος Δῖνος.

[380b] [Στρεψιάδης]: Δῖνος; τουτὶ μ' ἐλελήθειν,

[381] ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' αὐτ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.

[382] ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.

[383] [Σωκράτης]: οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ

[384] ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;

[385] [Στρεψιάδης]: φέρε τουτὶ τῷ χρῇ πιστεύειν;

[385b] [Σωκράτης]: ἀπὸ σαυτοῦ ἴγῳ σε διδάξω.

[386] ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεῖς εἴτ' ἐταράχθης

[387] τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;

[388] [Στρεψιάδης]: νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται

[389] χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν·

[390] ἀτρέμας πρῶτον παππᾶξ παππάξ, κᾶπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ,

[391] χῶταν χέζω, κομιδῇ βροντᾶ παπαπαππᾶξ ὥσπερ ἐκεῖναι.

[392] [Σωκράτης]: σκέψαι τοῖνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτοῦ οἷα πέπορδας·

[393] τὸν δ' Ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;

[394] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν βροντὴ καὶ πορδὴ ὁμοίω.

[395] ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί, τοῦτο δίδαξον,

[396] καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει;

[397] τοῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἴησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.

[398] [Σωκράτης]: καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε,
[399] εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν
[400] οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἶσ' ἐπίορκοι·
[401] ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνέων
[402] καὶ τὰς δρυὺς τὰς μεγάλας· τί μαθῶν; οὐ γὰρ δὴ δρυὺς γ' ἐπιορκεῖ.
[403] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γὰρ ἐστὶν δῆθ' ὁ κεραυνός;
[404] [Σωκράτης]: ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλησθῇ,
[405] ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κᾶπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
[406] ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
[407] ὑπὸ τοῦ ροίβου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακάων.
[408] [Στρεψιάδης]: νῆ Δι' ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν
[409] ὀπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾶτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·
[410] ἢ δ' ἄρ' ἐφυσᾷτ', εἴτ' ἐξαίφνης διαλακῆσασα πρὸς αὐτῷ
[411] τῷφθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.
[412] [Χορός]: ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
[413] ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλήσι γενήσῃ,
[414] εἰ μνημῶν εἶ καὶ φροντιστῆς καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
[415] ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἐστὼς μήτε βαδίζων,
[416] μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
[417] οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίῳ καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
[418] καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
[419] νικᾶν πράττων καὶ βουλευῶν καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
[420] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐνεκά γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης
[421] καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείπνου,
[422] ἀμέλει θαρρῶν οὐνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.
[423] [Σωκράτης]: ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
[424] τὸ Χάος τουτί καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί;
[425] [Στρεψιάδης]: οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις οὐδ' ἂν ἀπαντῶν·
[426] οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
[427] [Χορός]: λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις
[428] ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
[429] [Στρεψιάδης]: ὦ δέσποιναι δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτί πάνυ μικρόν,
[430] τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
[431] [Χορός]: ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ
[432] ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
[433] [Στρεψιάδης]: μὴ 'μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
[434] ἀλλ' ὅσ' ἑμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
[435] [Χορός]: τεύξει τοίνυν ὧν ἰμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
[436] ἀλλὰ σεαυτὸν θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισιν.
[437] [Στρεψιάδης]: δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἢ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει
[438] διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον ὅς μ' ἐπέτριψεν.
[439] νῦν οὖν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται
[440] τουτί τούμδον σῶμ' αὐτοῖσιν
[441] παρέχω, τύπτειν πεινῆν διψῆν
[442] αὐχμεῖν ῥιγῶν ἄσκον δείρειν,
[443] εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
[444] τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω
[445] θρασὺς εὐγλωττος τολμηρὸς ἴτης
[446] βδελυρὸς ψευδῶν συγκολλητῆς
[447] εὐρησιεπὴς περίτριμμα δικῶν
[448] κύρβις κρόταλον κίναδος τρύμη
[449] μασθλὴς εἴρων γλοιὸς ἀλαζῶν

[450] κέντρων μιὰρὸς στρόφις ἀργαλέος
[451] ματιολοιχός·
[452] ταῦτ' εἴ με καλοῦς' ἀπαντῶντες,
[453] δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρήζουσιν,
[454] κεῖ βούλονται
[455] νῆ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν
[456] τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Lyrik

[457] [Χορός]: λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
[458] οὐκ ἄτολμον ἀλλ' ἔτοιμον. ἴσθι δ' ὥς
[459] ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
[460] ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.
[461] [Στρεψιάδης]: τί πείσομαι;
[462] [Χορός]: τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
[463] ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.
[465] [Στρεψιάδης]: ἄρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ ποτ'
[467] ὄψομαι;
[467b] [Χορός]: ὥστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις αἰεὶ καθῆσθαι,
[470] βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν
[471] πράγματα κἀντιγραφεὶς πολλῶν ταλάντων,
[475] ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.

Anapæste

[476] [Χορός]: ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτεν ὅ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
[477] καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

Episode

[478] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
[479] ἵν' αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
[480] ἦδη 'πὶ τούτοις πρὸς σέ καὶνὰς προσφέρω.
[481] [Στρεψιάδης]: τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
[482] [Σωκράτης]: οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
[483] ἢ μνημονικὸς εἶ;
[483b] [Στρεψιάδης]: δύο τρόπων νῆ τὸν Δία·
[484] ἦν μὲν γὰρ ὀφείληται τί μοι, μνήμων πάνυ·
[485] ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
[486] [Σωκράτης]: ἔνεστι δῆτα μανθάνειν ἐν τῇ φύσει;
[487] [Στρεψιάδης]: λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
[488] [Σωκράτης]: πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν;
[488b] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει καλῶς.
[489] [Σωκράτης]: ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλλω σοι σοφὸν
[490] περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
[491] [Στρεψιάδης]: τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
[492] [Σωκράτης]: ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὕτοσὶ καὶ βάρβαρος.
[493] δέδοικά σ' ὥ πρεσβῦτα μὴ πληγῶν δέει.
[494] φέρ' ἴδω τί δρᾷς, ἦν τίς σε τύπτῃ;
[494b] [Στρεψιάδης]: τύπτομαι,
[495] ἔπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
[496] εἴτ' αὖθις ἀκαρῇ διαλιπὼν δικάζομαι.

[497] [Σωκράτης]: ἴθι νυν κατάθου θοίμάτιον.
 [497b] [Στρεψιάδης]: ἡδίκηκά τι;
 [498] [Σωκράτης]: οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
 [499] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
 [500] [Σωκράτης]: κατάθου. τί ληρεῖς;
 [500b] [Στρεψιάδης]: εἰπὲ δὴ νὺν μοι·
 [500c] [Σωκράτης]: τὸ τί;
 [501] [Στρεψιάδης]: ἦν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
 [502] τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφορῆς γενήσομαι;
 [503] [Σωκράτης]: οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφώντος τὴν φύσιν.
 [504] [Στρεψιάδης]: οἴμοι κακοδαίμων ἡμιθνής γενήσομαι.
 [505] [Σωκράτης]: οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ
 [506] ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον;
 [506b] [Στρεψιάδης]: ἐς τὸ χεῖρέ νυν
 [507] δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ
 [508] εἴσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τροφωνίου.
 [509] [Σωκράτης]: χῶρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Parabasis

Vorspiel

[510] [Χορός]: ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
 [511] οὔνεκα ταύτης.
 [512] εὐτυχία γένοιτο τάνθρωπῳ,
 [513] ὅτι προήκων
 [514] ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
 [515] νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ
 [516] πράγμασιν χρωτίζεται
 [517] καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

Parabasis

[518] [Χορός]: ὦ θεώμενοι κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
 [519] τάληθῃ νῆ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
 [520] οὕτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός,
 [521] ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς
 [522] καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
 [523] πρῶτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι
 [524] ἔργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
 [525] ἡττηθεῖς οὐκ ἄξιος ὢν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
 [526] τοῖς σοφοῖς, ὧν οὔνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
 [527] ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
 [528] ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,
 [529] ὁ σώφρων τε χῶ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
 [530] κάγω, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κούκ ἐξῆν πῶ μοι τεκεῖν,
 [531] ἐξέθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
 [532] ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κάπαιδεύσατε·
 [533] ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὄρκια.
 [534] νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἡδ' ἡ κωμῳδία
 [535] ζητοῦσ' ἦλθ', ἣν που ἵπιτύχη θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·
 [536] γινώσεται γάρ, ἥνπερ ἴδῃ, τάδελφοῦ τὸν βόστρυχον.

[537] ὥς δὲ σῶφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥτις πρῶτα μὲν
[538] οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκυτίον καθειμένον
[539] ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ, τοῖς παιδίοις ἴν' ἢ γέλως·
[540] οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν,
[541] οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τάπη τῇ βακτηρίᾳ
[542] τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
[543] οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοῦ ἰοῦ βοᾶ,
[544] ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
[545] κάγῳ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὦν ποιητῆς οὐ κομῶ,
[546] οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔξαπατᾶν δις καὶ τρίς ταῦτ' εἰσάγων,
[547] ἀλλ' αἰὲ καὶνὰς ἰδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
[548] οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιᾶς·
[549] ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
[550] κούκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμπεδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.
[551] οὗτοι δ', ὥς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
[552] τοῦτον δειλαῖον κολετρῶσ' αἰὲ καὶ τὴν μητέρα.
[553] Εὐπολὶς μὲν τὸν Μαρικᾶν πρῶτιστον παρείλκυσεν
[554] ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακὸς κακῶς,
[555] προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσῃν τοῦ κόρδακος οὔνεχ', ἦν
[556] Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἦσθιεν.
[557] εἴθ' Ἑρμιππος αὐθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον,
[558] ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
[559] τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
[560] ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
[561] ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνεσθ' εὐρήμασιν,
[562] ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

Strophe

[563] [Χορός]: ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν
[564] Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
[565] πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
[566] τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
[567] γῆς τε καὶ ἄλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
[568] καὶ μεγαλῶνυμον ἡμέτερον πατέρ'
[570] Αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων·
[571] τόν θ' ἵππονῶμαν, ὃς ὑπερλάμπροις
[572] ἀκτῖσιν κατέχει
[573] γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς
[574] ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

Epirrhema

[575] [Χορός]: ὦ σοφώτατοι θεαταὶ δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
[576] ἡδίκημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
[577] πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
[578] δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
[579] αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἢ τις ἔξοδος
[580] μηδενὶ ξὺν νῶ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.
[581] εἴτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
[582] ἠνίχ' ἠρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν
[583] κάποιοῦμεν δεινά, βροντῇ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
[584] ἢ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς, ὁ δ' ἥλιος

[585] τὴν **Θρυαλλίδ'** εἰς ἑαυτὸν εὐθέως **Ξυνελκύσας**
[586] οὐ **φανεῖν** ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ **στρατηγήσει Κλέων**.
[587] ἀλλ' ὅμως **εἴλεσθε** τοῦτον. **φασὶ** γὰρ **δυσβουλίαν**
[588] τῇδε τῇ **πόλει** **προσεῖναι**, ταῦτα μέντοι τοὺς **θεοὺς**
[589] ἄττ' ἂν ὑμεῖς **ἐξαμάρτητ'** ἐπὶ τὸ **βέλτιον** τρέπειν.
[590] ὥς δὲ καὶ τοῦτο **Ξυνοίσει** **ῥαδίως** **διδάξομεν**.
[591] ἦν **Κλέωνα** τὸν **λάρων** **δώρων** **ἐλόντες** καὶ **κλοπῆς**
[592] εἴτα **φιμώσητε** τούτου τῷ **ξύλῳ** τὸν **αὐχένα**,
[593] αὐθις ἐς **τάρχαϊον** ὑμῖν, εἴ τι **κάξημάρτετε**,
[594] ἐπὶ τὸ **βέλτιον** τὸ **πρᾶγμα** τῇ **πόλει** **συνοίσεται**.

Antistrophe

[595] [Χορός]: ἀμφί μοι αὐτε **Φοῖβ'** ἄναξ
[596] **Δήλιε** **Κυνθίαν** ἔχων
[597] **ὑψικέρατα** **πέτραν**,
[598] ἥ τ' **Ἐφέσου** **μάκαιρα** **πάγχρυσον** ἔχεις
[600] **οἶκον** ἐν ᾧ **κόραι** σε **Λυδῶν** **μεγάλως** **σέβουσιν**,
[601] ἥ τ' **ἐπιχώριος** **ἡμετέρα** **θεὸς**
[602] **αἰγίδος** **ἡνίοχος** **πολιοῦχος** **Ἀθάνα**,
[603] **Παρνασσίαν** **θ'** **ὃς** **κατέχων**
[604] **πέτραν** **σὺν** **πεύκαις** **σελαγεῖ**
[605] **Βάκχαις** **Δελφίσιν** **ἐμπρέπων**,
[606] **κωμαστής** **Διόνυσος**.

Antepirrhema

[607] [Χορός]: ἡνίχ' ἡμεῖς **δεῦρ'** **ἀφορμᾶσθαι** **παρεσκευάσμεθα**,
[608] ἡ **σελήνη** **συντυχοῦσ'** ἡμῖν **ἐπέστειλεν** **φράσαι**,
[609] **πρῶτα** μὲν **χαίρειν** **Ἀθηναίοισι** καὶ τοῖς **Ξυμμάχοις**.
[610] εἴτα **θυμαίνειν** ἔφασκε· **δεινὰ** γὰρ **πεπονθέναι**
[611] **ὠφελοῦσ'** ὑμᾶς **ἅπαντας** οὐ **λόγοις** ἀλλ' ἐμφανῶς.
[612] **πρῶτα** μὲν τοῦ **μηνὸς** ἐς **δᾶδ'** οὐκ **ἔλαττον** ἢ **δραχμήν**,
[613] ὥστε καὶ **λέγειν** **ἅπαντας** **ἐξιόντας** **ἐσπέρας**,
[614] **μὴ** **πρίη** **παῖ** **δᾶδ'**, ἐπειδὴ **φῶς** **σεληναίας** **καλόν**.
[615] **ἄλλα** τ' εὖ **δρᾶν** **φησιν**, ὑμᾶς δ' οὐκ **ἄγειν** τὰς **ἡμέρας**
[616] οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω **κυδοιδοπᾶν**.
[617] ὥστ' **ἀπειλεῖν** **φησιν** αὐτῇ τοὺς **θεοὺς** ἐκάστοτε
[618] ἡνίκ' ἂν **ψευσθῶσι** **δείπνου** **κάπίωσιν** **οἴκαδε**,
[619] **τῆς** **έορτῆς** **μὴ** **τυχόντες** **κατὰ** **λόγον** τῶν **ἡμερῶν**.
[620] **κῆθ'** ὅταν **θύειν** **δέη**, **στρεβλοῦτε** καὶ **δικάζετε**.
[621] **πολλάκις** δ' ἡμῶν **ἀγόντων** τῶν **θεῶν** **ἀπαστίαν**,
[622] ἡνίκ' ἂν **πενθῶμεν** ἢ τὸν **Μέμνον'** ἢ **Σαρπηδόνα**,
[623] **σπένδεθ'** ὑμεῖς καὶ **γελᾶτ'**. ἂνθ' ὦν **λαχῶν** **ὑπέρβολος**
[624] **τῆτες** **ἱερομνημονεῖν**, **κάπειθ'** ὑφ' ἡμῶν τῶν **θεῶν**
[625] τὸν **στέφανον** **ἀφηρέθη**. μᾶλλον γὰρ οὕτως **εἴσεται**
[626] **κατὰ** **σελήνην** ὥς **ἄγειν** **χρῆ** τοῦ **βίου** τὰς **ἡμέρας**.

Lyrische Szene

- [627] [Σωκράτης]: μὰ τὴν Ἀναπνοὴν μὰ τὸ Χάος μὰ τὸν Ἀέρα
[628] οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
[629] οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσμονα·
[630] ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων
[631] ταῦτ' ἐπιλέλῃσται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
[632] αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
[633] ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;
[634] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐκ ἔωσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
[635] [Σωκράτης]: ἀνύσας τι κατάθου καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.
[635b] [Στρεψιάδης]: ἰδοῦ.
[636] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
[637] ὦν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
[638] πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν;
[639] [Στρεψιάδης]: περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἐναγχος γάρ ποτε
[640] ὑπ' ἀλφитаμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.
[641] [Σωκράτης]: οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
[642] ἡγεῖ· πότερα τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
[643] [Στρεψιάδης]: ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
[644] [Σωκράτης]: οὐδὲν λέγεις ὠνθρωπε.
[644b] [Στρεψιάδης]: περίδου νυν ἐμοί,
[645] εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
[646] [Σωκράτης]: ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
[647] ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
[648] [Στρεψιάδης]: τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τάλφिता;
[649] [Σωκράτης]: πρῶτον μὲν εἶναι κομπῶν ἐν συνουσίᾳ,
[650] ἐπαίονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν
[651] κατ' ἐνόπλιον, χῳποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
[652] [Στρεψιάδης]: κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δί', ἀλλ' οἶδ'·
[652b] [Σωκράτης]: εἰπέ δή.
[653] [Στρεψιάδης]: τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
[654] πρὸ τοῦ μέν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὐτοσί.
[655] [Σωκράτης]: ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός.
[655b] [Στρεψιάδης]: οὐ γὰρ ὦζυρὲ
[656] τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν.
[656b] [Σωκράτης]: τί δαί;
[657] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
[658] [Σωκράτης]: ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
[659] τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
[660] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τάρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι·
[661] κριὸς τράγος ταῦρος κύων ἀλεκτρυών.
[662] [Σωκράτης]: ὀρᾷς ὃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
[663] ἀλεκτρυόνα κατὰ ταύτῃ καὶ τὸν ἄρρενα.
[664] [Στρεψιάδης]: πῶς δὴ φέρ';
[664b] [Σωκράτης]: ὅπως; ἀλεκτρυὼν κάλεκτρυών.
[665] [Στρεψιάδης]: νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρή καλεῖν;
[666] [Σωκράτης]: ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
[667] [Στρεψιάδης]: ἀλεκτρύαιναν; εὔ γε νῆ τὸν Ἀέρα·
[668] ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
[669] διαλφισώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
[670] [Σωκράτης]: ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδοπον

[671] ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὔσαν.
[671b] [Στρεψιάδης]: τῷ τρόπῳ
[672] ἄρρενα καλῶ ἔγω κάρδοπον;
[672b] [Σωκράτης]: μάλιστά γε,
[673] ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον.
[673b] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆ; φράσον.
[674] [Σωκράτης]: ταυτὸν δύναται σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
[675] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὤγάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
[676] ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἂν ἐμάττετο.
[677] ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν;
[677b] [Σωκράτης]: ὅπως;
[678] τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
[679] [Στρεψιάδης]: τὴν καρδόπην θήλειαν;
[679b] [Σωκράτης]: ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
[680] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.
[681] [Σωκράτης]: ἔτι δὴ γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
[682] ἅττ' ἄρρεν' ἐστίν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
[683] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν.
[683b] [Σωκράτης]: εἰπὲ δῆ.
[684] [Στρεψιάδης]: Λύσιλλα Φίλιννα Κλειταγόρα Δημητρία.
[685] [Σωκράτης]: ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων;
[685b] [Στρεψιάδης]: μυρία.
[686] Φιλόξενος Μελησίας Ἀμυνίας.
[687] [Σωκράτης]: ἀλλ' ὦ πόνηρε ταυτά γ' ἐστ' οὐκ ἄρρενα.
[688] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστίν;
[688b] [Σωκράτης]: οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
[689] πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχῶν Ἀμυνία;
[690] [Στρεψιάδης]: ὅπως ἄν; ὠδὶ, δεῦρο δεῦρ' Ἀμυνία.
[691] [Σωκράτης]: ὄρᾳ; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
[692] [Στρεψιάδης]: οὐκ οὐν δικαίως ἦτις οὐ στρατεύεται;
[693] ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω;
[694] [Σωκράτης]: οὐδὲν μὰ Δί' ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ —
[694b] [Στρεψιάδης]: τί δρῶ;
[695] [Σωκράτης]: ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
[696] [Στρεψιάδης]: μὴ δῆθ' ἰκετεύω σ' ἐνγεταῦθ'· ἀλλ' εἴ γε χρή,
[697] χαμαὶ μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
[698] [Σωκράτης]: οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.
[698b] [Στρεψιάδης]: κακοδαίμων ἐγώ,
[699] οἶαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

Strophe

[700] [Χορός]: φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει πάντα τρόπον τε σαυτὸν
[701] στρόβει πυκνώσας.
[702] ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσης,
[703] ἐπ' ἄλλο πῆδα
[705] νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὁμμάτων.
[706] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Iamben

- [707] [Στρεψιάδης]: ἄτταταῖ ἄτταταῖ.
- [708] [Χορός]: τί πάσχεις; τί κάμνεις;
- [709] [Στρεψιάδης]: ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
- [710] δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,
- [711] καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν
- [712] καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν
- [713] καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν
- [714] καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,
- [715] καί μ' ἀπολοῦσιν.
- [716] [Χορός]: μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.
- [717] [Στρεψιάδης]: καὶ πῶς; ὅτε μου
- [718] φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
- [719] φρούδη ψυχὴ, φρούδη δ' ἐμβάς·
- [720] καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
- [721] φρουρᾶς ἔδων
- [722] ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.
- [723] [Σωκράτης]: οὗτος τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις;
- [723b] [Στρεψιάδης]: ἐγώ;
- [724] νῆ τὸν Ποσειδῶ.
- [724b] [Σωκράτης]: καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;
- [725] [Στρεψιάδης]: ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται.
- [726] [Σωκράτης]: ἀπολεῖ κάκιστ'.
- [726b] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὦγάθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.
- [727] [Σωκράτης]: οὐ μαλθακιστέ' ἀλλὰ περικαλυπτέα.
- [728] ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
- [729] κάπαιόλημ'.
- [729b] [Στρεψιάδης]: οἴμοι τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλῃ
- [730] ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;
- [731] [Σωκράτης]: φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὃ τι δρᾷ τουτονί.
- [732] οὗτος καθεύδεις;
- [732b] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὐ.
- [733] [Σωκράτης]: ἔχεις τι;
- [733b] [Στρεψιάδης]: μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'.
- [733c] [Σωκράτης]: οὐδὲν πάνυ;
- [734] [Στρεψιάδης]: οὐδὲν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
- [735] [Σωκράτης]: οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;
- [736] [Στρεψιάδης]: περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὦ Σώκρατες.
- [737] [Σωκράτης]: αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.
- [738] [Στρεψιάδης]: ἀκήκοας μυριάκις ἀγὼ βούλομαι,
- [739] περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
- [740] [Σωκράτης]: ἴθι νῦν καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
- [741] λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
- [742] ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν.
- [742b] [Στρεψιάδης]: οἴμοι τάλας.
- [743] [Σωκράτης]: ἔχ' ἀτρέμα· κἂν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,
- [744] ἀφείς ἅπελθε, καὶ κατὰ τὴν γνώμην πάλιν
- [745] κίνησον αὐθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
- [746] [Στρεψιάδης]: ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον.
- [746b] [Σωκράτης]: τί ὦ γέρον;
- [747] [Στρεψιάδης]: ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.

[748] [Σωκράτης]: **ἐπίδειξον** αὐτήν.

[748b] [Στρεψιάδης]: **εἶπε** δὴ νῦν μοι —

[748c] [Σωκράτης]: **τὸ τί;**

[749] [Στρεψιάδης]: **γυναῖκα** **φαρμακίδ'** εἰ **πριάμενος** **Θετταλὴν**

[750] **καθέλοιμι** νύκτωρ τὴν **σελήνην**, εἴτα δὴ

[751] αὐτὴν **καθεῖρξαιμ'** ἐς **λοφείον** **στρογγύλον**,

[752] ὥσπερ **κάτοπτρον**, **κᾶτα** **τηροίην** **ἔχων** —

[753] [Σωκράτης]: **τί** δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ';

[753b] [Στρεψιάδης]: **ὅ** τι;

[754] **εἰ** **μηκέτ'** **ἀνατέλλοι** **σελήνη** **μηδαμοῦ**,

[755] **οὐκ** ἂν **ἀποδοίην** τοὺς **τόκους**.

[755b] [Σωκράτης]: **ὅτι** **τί** δὴ;

[756] [Στρεψιάδης]: **ὅτι** **κατὰ** **μῆνα** **τάγυριον** **δανείζεται**.

[757] [Σωκράτης]: **εὖ** γ'· **ἀλλ'** **ἕτερον** αὖ σοι **προβαλῶ** **τι** **δεξιόν**.

[758] **εἴ** σοι **γράφοιτο** **πεντετάλαντός** **τις** **δίκη**,

[760] ὅπως ἂν αὐτὴν **ἀφανίσαις** **εἰπέ** μοι.

[761] [Στρεψιάδης]: ὅπως; ὅπως; **οὐκ** **οἶδ'**· **ἀτὰρ** **ζητητέον**.

[762] [Σωκράτης]: **μή** νυν **περὶ** **σαυτὸν** **εἶλλε** τὴν **γνώμην** **αἰεί**,

[763] **ἀλλ'** **ἀποχάλα** τὴν **φροντίδ'** ἐς τὸν **ἄερα**

[764] **λινόδετον** ὥσπερ **μηλολόνη** τοῦ **ποδός**.

[765] [Στρεψιάδης]: **ἡῦρ** **κ'** **ἀφάνισιν** **τῆς** **δίκης** **σοφωτάτην**,

[766] ὥστ' αὐτὸν **ὁμολογεῖν** σ' ἐμοί.

[766b] [Σωκράτης]: **ποίαν** **τινά;**

[767] [Στρεψιάδης]: **ἤδη** **παρὰ** **τοῖσι** **φαρμακοπώλαις** τὴν **λίθον**

[768] **ταύτην** **ἐόρακας** τὴν **καλήν**, τὴν **διαφανῆ**,

[769] **ἀφ'** ἧς τὸ **πῦρ** ἄπτουσι;

[769b] [Σωκράτης]: τὴν **ὑάλον** **λέγεις**;

[770] [Στρεψιάδης]: **ἔγωγε**. **φέρει** **τί** δῆτ' ἂν, εἰ **ταύτην** **λαβὼν**,

[770a] **ὅποτε** **γράφοιτο** τὴν **δίκην** ὁ **γραμματεὺς**,

[771] **ἀπωτέρω** **στὰς** ὥδε **πρὸς** τὸν **ἥλιον**

[772] **τὰ** **γράμματα** **ἐκτῆξαιμι** **τῆς** **ἐμῆς** **δίκης**;

[773] [Σωκράτης]: **σοφῶς** **γε** **νῆ** **τὰς** **Χάριτας**.

[773b] [Στρεψιάδης]: **οἶμ'** ὥς **ἡδομαι**

[774] **ὅτι** **πεντετάλαντος** **διαγέγραπταί** μοι **δίκη**.

[775] [Σωκράτης]: **ἄγε** δὴ **ταχέως** **τουτὶ** **ξυνάρπασον**.

[775b] [Στρεψιάδης]: **τὸ τί;**

[776] [Σωκράτης]: ὅπως **ἀποστρέψαι** ἂν **ἀντιδικῶν** **δίκην**

[777] **μέλλων** **ὀφλήσειν** **μὴ** **παρόντων** **μαρτύρων**.

[778] [Στρεψιάδης]: **φauλότατα** **καὶ** **ῥᾶσ'**.

[778b] [Σωκράτης]: **εἶπε** δὴ.

[778c] [Στρεψιάδης]: **καὶ** δὴ **λέγω**.

[779] **εἰ** **πρόσθεν** **ἔτι** **μιᾶς** **ἐνεστώσης** **δίκης**,

[780] **πρὶν** τὴν **ἐμὴν** **καλεῖσθ'**, **ἀπαγξαίμην** **τρέχων**.

[781] [Σωκράτης]: **οὐδὲν** **λέγεις**.

[781b] [Στρεψιάδης]: **νῆ** τοὺς **θεοὺς** **ἔγωγ'**, **ἐπεὶ**

[782] **οὐδεὶς** **κατ'** ἐμοῦ **τεθνεῶτος** **εἰσάξει** **δίκην**.

[783] [Σωκράτης]: **ὕθλεις**· **ἄπερρ'**, **οὐκ** ἂν **διδάξαιμ'** ἂν σ' **ἔτι**.

[784] [Στρεψιάδης]: **ὅτι** **τί**; **ναὶ** **πρὸς** **τῶν** **θεῶν** ὧ **Σώκρατες**.

[785] [Σωκράτης]: **ἀλλ'** **εὐθὺς** **ἐπιλήθει** **σύ** γ' ἄττ' ἂν **καὶ** **μάθης**·

[786] **ἐπεὶ** **τί** **νυνὶ** **πρῶτον** **ἐδιδάχθης**; **λέγε**.

[787] [Στρεψιάδης]: **φέρ'** **ἶδω** **τί** **μέντοι** **πρῶτον** **ἦν**; **τί** **πρῶτον** **ἦν**;

[788] **τίς** **ἦν** **ἐν** ἧ **'ματτόμεθα** **μέντοι** **τάλφιτα**;

[789] οἶμοι τίς ἦν;
 [789b] [Σωκράτης]: οὐκ ἐς **κόρακας** ἀποφθερεῖ,
 [790] **ἐπιλησμότατον** καὶ **σκαιότατον** **γερόντιον**;
 [791] [Στρεψιάδης]: οἶμοι τί οὖν δῆθ' ὁ **κακοδαίμων** πείσομαι;
 [792] ἀπὸ γὰρ **όλοῦμαι** μὴ **μαθῶν** **γλωττοστροφεῖν**.
 [793] ἀλλ' ὦ **Νεφέλαι** **χρηστόν** τι **συμβουλευάσασθε**.
 [794] [Χορός]: ἡμεῖς μὲν ὦ **πρεσβῦτα** **συμβουλευόμεν**,
 [795] εἴ σοί τις **υἱός** ἐστὶν **ἐκτεθραμμένος**,
 [796] **πέμπειν** ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ **μανθάνειν**.
 [797] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' **ἔστ'** ἔμοιγ' **υἱὸς** **καλός** τε **κάγαθός**.
 [798] ἀλλ' οὐκ **ἐθέλει** γὰρ **μανθάνειν**. τί ἐγὼ **πάθω**;
 [799] [Χορός]: **σὺ δ'** **ἐπιτρέπεις**;
 [799b] [Στρεψιάδης]: **εὐσωματεῖ** γὰρ καὶ **σφριγᾷ**,
 [800] **κάστ'** ἐκ **γυναικῶν** **εὐπτέρων** τῶν **Κοισύρας**.
 [801] ἀτὰρ **μέτειμί** γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ **θέλη**,
 [802] οὐκ **ἔσθ'** ὅπως οὐκ **ἐξελῶ** κ' τῆς **οἰκίας**.
 [803] ἀλλ' **ἐπανάμεινόν** μ' **ὀλίγον** **εἰσελθὼν** **χρόνον**.

Antistrophe

[804] [Χορός]: **ἄρ'** **αἰσθάνει** **πλεῖστα** δι' ἡμᾶς **ἀγάθ'** αὐτίχ' **ἔξων**
 [805] **μόνας** **θεῶν**; ὥς
 [806] **ἔτοιμος** ὅδ' ἐστὶν **ἅπαντα** **δρᾶν**
 [807] ὅσ' **ἂν** **κελεύης**.
 [810] **σὺ δ'** **ἀνδρὸς** **ἐκπεπληγμένου** καὶ **φανερῶς** **ἐπηρμένου**
 [811] **γνοὺς** **ἀπολάψεις** ὃ **τι** **πλεῖστον** **δύνασαι**,
 [812] **ταχέως**· **φιλεῖ** γάρ **πως** τὰ **τοιαῦθ'** **ἐτέρᾳ** **τρέπεσθαι**.

Iamben

[814] [Στρεψιάδης]: οὗτοι μὰ τὴν **Ὀμίλῃν** ἔτ' ἐνταυθοῖ **μενεῖς**.
 [815] ἀλλ' **ἔσθι'** **ἐλθὼν** τοὺς **Μεγακλέους** **κίονας**.
 [816] [Φειδιππίδης]: ὦ **δαιμόνιε**, τί **χρῆμα** **πάσχεις** ὦ **πάτερ**;
 [817] οὐκ εὖ **φρονεῖς** μὰ τὸν **Δία** τὸν **Ὀλύμπιον**.
 [818] [Στρεψιάδης]: **ἰδοὺ** γ' **ἰδοὺ**, **Δί'** **Ὀλύμπιον**· τῆς **μωρίας**,
 [819] τὸν **Δία** **νομίζειν** **ὄντα** **τηλικουτονί**.
 [820] [Φειδιππίδης]: τί δὲ τοῦτ' **ἐγέλασας** **έτεόν**;
 [820b] [Στρεψιάδης]: **ἐνθυμούμενος**
 [821] ὅτι **παιδάριον** εἶ καὶ **φρονεῖς** **ἀρχαῖκᾳ**.
 [822] ὅμως γε μὴν **πρόσελθ'**, ἵν' εἰδῇς **πλείονα**,
 [823] καὶ σοὶ **φράσω** τι **πρᾶγμ'** ὃ **μαθὼν** **ἀνὴρ** **ἔσει**.
 [824] ὅπως δὲ τοῦτο μὴ **διδάξεις** **μηδένα**.
 [825] [Φειδιππίδης]: **ἰδοὺ**· τί **ἔστιν**;
 [825b] [Στρεψιάδης]: **ὥμοσας** νυνὶ **Δία**.
 [826] [Φειδιππίδης]: **ἔγωγ'**.
 [826b] [Στρεψιάδης]: **ὀρᾷς** οὖν ὡς **ἀγαθὸν** τὸ **μανθάνειν**;
 [827] οὐκ **ἔστιν** ὦ **Φειδιππίδη** **Ζεὺς**.
 [827b] [Φειδιππίδης]: **ἀλλὰ τίς**;
 [828] [Στρεψιάδης]: **Δῖνος** **βασιλεύει** τὸν **Δί'** **ἐξεληλακῶς**.
 [829] [Φειδιππίδης]: **αἰβοῖ** τί **ληρεῖς**;
 [829b] [Στρεψιάδης]: **ἴσθι** τοῦθ' οὕτως **ἔχον**.
 [830] [Φειδιππίδης]: τίς **φησι** ταῦτα;
 [830b] [Στρεψιάδης]: **Σωκράτης** ὁ **Μήλιος**

[831] καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἵχνη.
 [832] [Φειδιππίδης]: σὺ δ' ἐς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
 [833] ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν;
 [833b] [Στρεψιάδης]: εὐστόμει
 [834] καὶ μηδὲν εἵπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς
 [835] καὶ νοῦν ἔχοντας· ὦν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
 [836] ἀπεκείρατ' οὐδείς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο,
 [837] οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
 [838] ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
 [839] ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάθανε.
 [840] [Φειδιππίδης]: τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
 [841] [Στρεψιάδης]: ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
 [842] γνῶσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
 [843] ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
 [844] [Φειδιππίδης]: οἴμοι τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
 [845] πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,
 [846] ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
 [847] [Στρεψιάδης]: φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τί ὀνομάζεις; εἰπέ μοι.
 [848] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόνα.
 [848b] [Στρεψιάδης]: καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
 [849] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόν'·
 [849b] [Στρεψιάδης]: ἄμφω ταυτό; καταγέλαστος εἶ.
 [850] μὴ νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
 [851] ἀλεκτρύαιναν τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
 [852] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
 [853] εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
 [854] [Στρεψιάδης]: χᾶτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὃ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
 [855] ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτών.
 [856] [Φειδιππίδης]: διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοίμάτιον ἀπώλεσας;
 [857] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
 [858] [Φειδιππίδης]: τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας ὠνόητε σύ;
 [859] [Στρεψιάδης]: ὥσπερ Περικλῆς ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
 [860] ἀλλ' ἴθι βάδιζ', ἴωμεν· εἴτα τῷ πατρὶ
 [861] πιθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγὼ τοί ποτε,
 [862] οἶδ', ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
 [863] ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν,
 [864] τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.
 [865] [Φειδιππίδης]: ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
 [866] [Στρεψιάδης]: εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ' ὦ Σώκρατες,
 [867] ἔξελθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ
 [868] ἄκουτ' ἀναπείσας.
 [868b] [Σωκράτης]: νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
 [869] καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὕπω τρίβων τῶν ἐνθάδε.
 [870] [Φειδιππίδης]: αὐτὸς τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
 [871] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
 [872] [Σωκράτης]: ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἡλίθιον ἐφθέγγετο
 [873] καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρηκόσιν.
 [874] πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης
 [875] ἢ κληῖσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
 [876] καίτοι γε ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
 [877] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
 [878] εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὅν τυννουτονὶ

[879] ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,
[880] ἀμαξίδας τε σκυτίνας ἡργάζετο,
[881] κάκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
[882] ὅπως δ' ἐκείνῳ τῷ λόγῳ μαθήσεται,
[883] τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα,
[884] ὃς τὰδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
[885] ἔαν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
[886] [Σωκράτης]: αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
[887] ἐγὼ δ' ἀπέσομαι.
[887b] [Στρεψιάδης]: τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
[888] πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.
[888a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Agon

Proagon

[889] [Δίκαιος Λόγος]: χώρει δευρί, δεῖξον σαυτὸν
[890] τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὢν.
[891] [Ἄδικος Λόγος]: ἔθ' ὅποι χρήζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον 'ς
[892] ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
[893] [Δίκαιος Λόγος]: ἀπολεῖς σύ; τίς ὢν;
[893b] [Ἄδικος Λόγος]: λόγος.
[893c] [Δίκαιος Λόγος]: ἥττων γ' ὢν.
[894] [Ἄδικος Λόγος]: ἀλλὰ σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω
[895] φάσκοντ' εἶναι.
[895b] [Δίκαιος Λόγος]: τί σοφὸν ποιῶν;
[896] [Ἄδικος Λόγος]: γνῶμας καινὰς ἐξευρίσκων.
[897] [Δίκαιος Λόγος]: ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
[898] τοὺς ἀνοήτους.
[899] [Ἄδικος Λόγος]: οὐκ, ἀλλὰ σοφούς.
[899b] [Δίκαιος Λόγος]: ἀπολῶ σε κακῶς.
[900] [Ἄδικος Λόγος]: εἰπὲ τί ποιῶν;
[900b] [Δίκαιος Λόγος]: τὰ δίκαια λέγων.
[901] [Ἄδικος Λόγος]: ἀλλ' ἀνατρέψω γ' αὐτ' ἀντιλέγων·
[902] οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημι δίκην.
[903] [Δίκαιος Λόγος]: οὐκ εἶναι φῆς;
[903b] [Ἄδικος Λόγος]: φέρε γὰρ ποῦ 'στιν;
[904] [Δίκαιος Λόγος]: παρὰ τοῖσι θεοῖς.
[904a] [Ἄδικος Λόγος]: πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
[905] οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
[906] δήσας;
[906b] [Δίκαιος Λόγος]: αἰβοῖ τουτὶ καὶ δὴ
[907] χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.
[908] [Ἄδικος Λόγος]: τυφογέρων εἴ κανάρμοστος.
[909] [Δίκαιος Λόγος]: καταπύγων εἴ καναίσχυντος.
[910] [Ἄδικος Λόγος]: ῥόδα μ' εἴρηκας.
[910b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ βωμολόχος.
[911] [Ἄδικος Λόγος]: κρίνεσι στεφανοῖς.
[911b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ πατραλοίας.
[912] [Ἄδικος Λόγος]: χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.
[913] [Δίκαιος Λόγος]: οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.

[914] [Ἄδικος Λόγος]: νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
 [915] [Δίκαιος Λόγος]: θρασὺς εἶ πολλοῦ.
 [915b] [Ἄδικος Λόγος]: σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
 [916] [Δίκαιος Λόγος]: διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
 [917] οὐδείς ἐθέλει τῶν μειρακίων·
 [918] καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίους
 [919] οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
 [920] [Ἄδικος Λόγος]: αὐχμεῖς αἰσχυρῶς.
 [920b] [Δίκαιος Λόγος]: σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
 [921] καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
 [922] Τήλεφος εἶναι Μυσοῦς φάσκων,
 [923] ἐκ πηριδίου
 [924] γνώμας τρώγων Πανδελετείους.
 [925] [Ἄδικος Λόγος]: ὦμοι σοφίας —
 [925b] [Δίκαιος Λόγος]: ὦμοι μανίας —
 [926] [Ἄδικος Λόγος]: ἧς ἐμνήσθης —
 [927] [Δίκαιος Λόγος]: τῆς σῆς, πόλεώς θ' ἥτις σε τρέφει
 [928] λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
 [929] [Ἄδικος Λόγος]: οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὦν.
 [930] [Δίκαιος Λόγος]: εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ
 [931] καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
 [932] [Ἄδικος Λόγος]: δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.
 [933] [Δίκαιος Λόγος]: κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἦν ἐπιβάλλης.
 [934] [Χορός]: παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
 [935] ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους
 [936] ἅττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν
 [937] παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν
 [938] ἀντιλεγόντων κρίνας φοιτᾷ.
 [939] [Δίκαιος Λόγος]: δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω.
 [939b] [Ἄδικος Λόγος]: κἄγω γ' ἐθέλω.
 [940] [Χορός]: φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;
 [941] [Ἄδικος Λόγος]: τούτῳ δώσω·
 [942] κἄτ' ἐκ τούτων ὦν ἂν λέξη
 [943] ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν
 [944] καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.
 [945] τὸ τελευταῖον δ', ἦν ἀναγρύζη,
 [946] τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τώφθαλμῳ
 [947] κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν
 [948] ὑπὸ τῶν γυμῶν ἀπολεῖται.

Strophe

[949] [Χορός]: νῦν δείξετον τῷ πισύνῳ τοῖς περιδεξίοισι
 [950] λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,
 [951] ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.
 [955] νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,
 [956] ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

Katakeleusmos

[959] [Χορός]: ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
[960] ῥῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

Epirrhema

[961] [Δίκαιος Λόγος]: λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,
[962] ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.
[963] πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
[964] εἴτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
[965] τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεῖ κριμνῶδη καταναίφοι.
[966] εἴτ' αὖ προμαθεῖν ἅσμ' ἐδίδασκεν τῷ μηρῷ μὴ ξυνέχοντας,
[967] ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,
[968] ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
[969] εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειν τινα καμπήν,
[970] οἴας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρυγίαν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
[971] ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
[972] ἐν παιδοτρίβῳ δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
[973] τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
[975] εἴτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνιστάμενον συμψῆσαι, καὶ προνοεῖσθαι
[976] εἶδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
[977] ἠλείψατο δ' ἂν τούμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἂν, ὥστε
[978] τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοὺς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·
[979] οὐδ' ἂν μαλακὴν φουρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν
[980] αὐτὸς ἑαυτὸν προαγαγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
[981] οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν καὶ κεφάλαιον ῥαφανίδος,
[982] οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
[983] οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδ' ἴσχειν τῷ πόδ' ἐναλλάξ.
[984] [Ἄδικος Λόγος]: ἀρχαῖά γε καὶ Διηπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα
[985] καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων.
[985b] [Δίκαιος Λόγος]: ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
[986] ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμῇ παιδείῃσι ἔθρεψεν.
[987] σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι·
[988] ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς
[989] τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.
[990] πρὸς ταῦτ' ὦ μεράκιον θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἰροῦ·
[991] κάπιστήσῃ μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
[992] καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κὰν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι·
[993] καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιούσιν,
[994] καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
[995] αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τάγαλμ' ἀναπλάττειν·
[996] μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνῶς
[997] μῆλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς·
[998] μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
[999] μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.
[1000] [Ἄδικος Λόγος]: εἰ ταῦτ' ὦ μεράκιον πείσει τούτῳ, νῆ τὸν Διόνυσον
[1001] τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις καὶ σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.
[1002] [Δίκαιος Λόγος]: ἀλλ' οὖν λιπαρὸς γε καὶ εὐάνθης ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,
[1003] οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷάπερ οἱ νῦν,
[1004] οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιρίπτου·
[1005] ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει
[1006] στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,

[1007] **μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,**
[1008] **ἥρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπότεν πλάτανος πτελέα ψιθυρίζει.**

Pnigos

[1009] [Δίκαιος Λόγος]: **ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγὼ φράζω,**
[1010] **καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν,**
[1011] **ἔξεις ἀεὶ**
[1012] **στήθος λιπαρόν, χροῖαν λαμπράν,**
[1013] **ῶμους μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,**
[1014] **πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν.**
[1015] **ἦν δ' ἅπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης,**
[1016] **πρώτα μὲν ἔξεις**
[1017] **χροῖαν ὠχράν, ῶμους μικρούς,**
[1018] **στήθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,**
[1019] **πυγὴν μικράν, κωλὴν μεγάλην,**
[1020] **ψήφισμα μακρόν, καὶ σ' ἀναπεῖσει**
[1020a] **τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,**
[1021] **τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·**
[1022] **καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου**
[1023] **καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.**

Antistrophe

[1024] [Χορός]: **ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν,**
[1025] **ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.**
[1029] **τεύδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ**
[1030] **τῶν προτέρων· πρὸς τάδε σ' ὦ κομποπρεπῇ μοῦσαν ἔχων,**
[1031] **δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς ηὔδοκίμηκεν ἀνὴρ.**

Antikatakeleusmos

[1034] [Χορός]: **δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,**
[1035] **εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.**

Antepirrhemata

[1036] [Ἄδικος Λόγος]: **καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμενην τὰ σπλάγχνα κάπεθύμουν**
[1037] **ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμασι συνταράξει.**
[1038] **ἐγὼ γὰρ ἤττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην**
[1039] **ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα**
[1040] **τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τάναντί' ἀντιλέξει.**
[1041] **καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,**
[1042] **αἰρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.**
[1043] **σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ἣ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω,**
[1044] **ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἔασειν.**
[1045] **καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;**
[1046] [Δίκαιος Λόγος]: **ὅτι κακίστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.**
[1047] [Ἄδικος Λόγος]: **ἐπίσχε· εὐθὺς γὰρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.**
[1048] **καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίς ἄνδρ' ἄριστον**
[1049] **ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι.**
[1050] [Δίκαιος Λόγος]: **ἐγὼ μὲν οὐδέν· Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.**
[1051] [Ἄδικος Λόγος]: **ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;**

[1052] καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν;
[1052b] [Δίκαιος Λόγος]: ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα,
[1053] ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
[1054] πλήρης τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
[1055] [Ἄδικος Λόγος]: εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.
[1056] εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει
[1057] τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
[1058] ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἦν ὁδὸς μὲν
[1059] οὐ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δέ φημι.
[1060] καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι· δύο κακῶ μεγίστω.
[1061] ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἤδη
[1062] ἀγαθὰν τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
[1063] [Δίκαιος Λόγος]: πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
[1064] [Ἄδικος Λόγος]: μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
[1065] Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
[1066] εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
[1067] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγνηε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.
[1068] [Ἄδικος Λόγος]: κᾶτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ὦχετ'. οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς
[1069] οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννουχίζειν·
[1070] γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἰ Κρόνιππος.
[1071] σκέψαι γὰρ ὦ μεράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
[1072] ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
[1073] παίδων γυναικῶν κοττάβων ὄψων πότων κιχλισμῶν.
[1074] καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἔαν στερηθῇς;
[1075] εἶεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
[1076] ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾶτ' ἐλήφθης·
[1077] ἀπόλῳλας· ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν
[1078] χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
[1079] μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
[1080] ὡς οὐδὲν ἡδίκηκας· εἴτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,
[1081] κάκεινος ὡς ἦττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
[1082] καίτοι σὺ θνητὸς ὦν θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;
[1083] [Δίκαιος Λόγος]: τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι τέφρα τε τιλθῇ,
[1084] ἔξει τινα γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
[1085] [Ἄδικος Λόγος]: ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν;

Antipnigos

[1086] [Δίκαιος Λόγος]: τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;
[1087] [Ἄδικος Λόγος]: τί δῆτ' ἐρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;
[1088] [Δίκαιος Λόγος]: σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;
[1088b] [Ἄδικος Λόγος]: φέρε δὴ μοι φράσον·
[1089] συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
[1090] [Δίκαιος Λόγος]: ἐξ εὐρυπρώκτων.
[1090b] [Ἄδικος Λόγος]: πείθομαι.
[1091] τί δαί; τραγωδοῦς' ἐκ τίνων;
[1092] [Δίκαιος Λόγος]: ἐξ εὐρυπρώκτων.
[1092b] [Ἄδικος Λόγος]: εὖ λέγεις.
[1093] δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
[1094] [Δίκαιος Λόγος]: ἐξ εὐρυπρώκτων.
[1094b] [Ἄδικος Λόγος]: ἄρα δῆτ'
[1095] ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;

[1096] καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι
[1097] πλείους σκόπει.
[1097b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ δὴ σκοπῶ.
[1098] [Ἄδικος Λόγος]: τί δῆθ' ὀρᾷ;
[1098a] [Δίκαιος Λόγος]: πολὺ πλείονας νῆ τοὺς θεοὺς
[1099] τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
[1100] γοῦν οἶδ' ἐγὼ κάκεινονι
[1101] καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
[1101a] [Ἄδικος Λόγος]: τί δῆτ' ἐρεῖς;
[1102] [Δίκαιος Λόγος]: ἡττήμεθ' ὧ κινούμενοι
[1103] πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
[1103a] θοίμάτιον, ὥς
[1104] ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

Episode

[1105] [Σωκράτης]: τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
[1106] βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
[1107] [Στρεψιάδης]: δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
[1108] εὔ μοι στομῶσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
[1109] οἶον δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
[1110] στόμωσον οἶαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
[1111] [Σωκράτης]: ἀμέλει κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
[1112] [Φειδιππίδης]: ὠχρὸν μὲν οὖν οἶμαι γε καὶ κακοδαίμονα.

Parabasis

Vorspiel

[1113] [Χορός]: χωρεῖτέ νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

Epirrhema

[1115] [Χορός]: τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν
[1116] ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
[1117] πρῶτα μὲν γάρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,
[1118] ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
[1119] εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
[1120] ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
[1121] ἦν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὦν οὔσας θεάς,
[1122] προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά,
[1123] λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
[1124] ἡνίκ' ἂν γὰρ αἱ τ' ἐλαῖαι βλαστάνωσ' αἱ τ' ἄμπελοι,
[1125] ἀποκεκόφονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
[1126] ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
[1127] τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
[1128] κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
[1129] ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
[1130] κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.

Lyrische Szene

- [1131] [Στρεψιάδης]: **πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,**
[1132] **εἴθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν**
[1133] **δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,**
[1134] **εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἔνη τε καὶ νέα.**
[1135] **πᾶς γὰρ τις ὁμνὺς οἷς ὀφείλων τυγχάνω,**
[1136] **θεῖς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν,**
[1137] **κάμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου,**
[1138] **ὦ δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβης,**
[1139] **τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες, οὐ φασὶν ποτε**
[1140] **οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με**
[1141] **ὥς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.**
[1142] **νῦν οὖν δικάζέσθων· ὀλίγον γὰρ μοι μέλει,**
[1143] **εἵπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.**
[1144] **τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.**
[1145] **παῖ, ἡμί, παῖ παῖ.**
[1145b] [Σωκράτης]: **Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.**
[1146] [Στρεψιάδης]: **κᾶγωγέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·**
[1147] **χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.**
[1148] **καὶ μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον**
[1149] **ἐκεῖνον εἴφ' ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.**
[1150] [Σωκράτης]: **μεμάθηκεν.**
[1150b] [Στρεψιάδης]: **εὖ γ' ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.**
[1151] [Σωκράτης]: **ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἦντιν' ἂν βούλη δίκην.**
[1152] [Στρεψιάδης]: **κεῖ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἐδανειζόμεν;**
[1153] [Σωκράτης]: **πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.**

Lyrik

- [1154] [Στρεψιάδης]: **βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπέρτονον**
[1155] **βοάν. ἰὼ κλάετ' ὦ 'βολοστάται**
[1156] **αὐτοί τε καὶ τάρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·**
[1157] **οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι,**
[1158] **οἶος ἐμοὶ τρέφεται**
[1159] **τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,**
[1160] **ἀμφήκει γλώττη λάμπων,**
[1161] **πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,**
[1162] **λυσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν·**
[1163] **ὃν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὥς ἐμέ.**
[1165] [Σωκράτης]: **ὦ τέκνον ὦ παῖ ἔξελθ' οἴκων,**
[1166] **ἄιε σοῦ πατρός.**
[1167] **ὅδ' ἐκεῖνος ἀνὴρ.**
[1168] [Στρεψιάδης]: **ὦ φίλος ὦ φίλος.**
[1169] [Σωκράτης]: **ἄπιθι συλλαβῶν.**
[1170] [Στρεψιάδης]: **ἰὼ ἰὼ τέκνον, ἰὼ ἰοῦ ἰοῦ.**
[1171] **ὥς ἡδομαί σου πρῶτα τὴν χροάν ἰδών.**
[1172] **νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἴ πρῶτον ἐξαρνητικὸς**
[1173] **κάντιλογικός, καὶ τοῦτο τούπιχώριον**
[1174] **ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν**
[1175] **ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἶδ' ὅτι·**
[1176] **ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος.**

[1177] νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κάπῳλεσας.

Iamben

- [1178] [Φειδιππίδης]: φοβεῖ δὲ δὴ τί;
- [1178b] [Στρεψιάδης]: τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
- [1179] [Φειδιππίδης]: ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
- [1180] [Στρεψιάδης]: εἰς ἣν γε θήσιν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
- [1181] [Φειδιππίδης]: ἀπολοῦσ' ἄρ' αὐθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
- [1182] μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.
- [1183] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἂν γένοιτο;
- [1183b] [Φειδιππίδης]: πῶς γάρ; εἰ μὴ πέρ γ' ἅμα
- [1184] αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
- [1185] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν νενόμισται γ'.
- [1185b] [Φειδιππίδης]: οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν νόμον
- [1186] ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι νοεῖ.
- [1186b] [Στρεψιάδης]: νοεῖ δὲ τί;
- [1187] [Φειδιππίδης]: ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
- [1188] [Στρεψιάδης]: τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.
- [1189] [Φειδιππίδης]: ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύ' ἡμέρας
- [1190] ἔθηκεν, ἔς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν,
- [1191] ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιτο τῇ νομηνίᾳ.
- [1192] [Στρεψιάδης]: ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθῃ;
- [1192b] [Φειδιππίδης]: ἵν' ὦ μέλε
- [1193] παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιᾷ
- [1194] πρότερον ἀπαλλάττοιθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μή,
- [1195] ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νομηνίᾳ.
- [1196] [Στρεψιάδης]: πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νομηνίᾳ
- [1197] ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα;
- [1198] [Φειδιππίδης]: ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
- [1199] ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίετο,
- [1200] διὰ τοῦτο προὔτένθουσιν ἡμέρα μιᾷ.
- [1201] [Στρεψιάδης]: εὖ γ'· ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
- [1202] ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι,
- [1203] ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νευησμένοι;
- [1204] ὥστ' εἰς ἑμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
- [1205] ἐπ' εὐτυχίαισιν ἄστέον μοῦγκώμιον.

Monodie

- [1206] [Στρεψιάδης]: μάκαρ ὦ Στρεψιάδες,
- [1207] αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς
- [1208] χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,
- [1209] φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι
- [1210] χοῖι δημόται
- [1212] ζηλοῦντες ἠνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
- [1213] ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐστιᾶσαι.

Iamben

- [1214] [Πασίας]: εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προΐεναι;
[1215] οὐδέποτε γ', ἀλλὰ κρείττον εὐθὺς ἦν τότε
[1216] ἀπερυθριάσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
[1217] ὅτε τῶν ἑμαυτοῦ γ' ἕνεκα νυνὶ χρημάτων
[1218] ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
[1219] ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοις ἀνδρὶ δημότῃ.
[1220] ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
[1221] ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην —
- [1221b] [Στρεψιάδης]: τίς οὐτοσί;
[1222] [Πασίας]: ἐς τὴν ἔνῃ τε καὶ νέαν.
[1222b] [Στρεψιάδης]: μαρτύρομαι,
[1223] ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
[1224] [Πασίας]: τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
[1225] τὸν ψαρὸν ἵππον.
[1225b] [Στρεψιάδης]: ἵππον; οὐκ ἀκούετε;
[1226] ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικὴν.
[1227] [Πασίας]: καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.
[1228] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
[1229] Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
[1230] [Πασίας]: νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
[1231] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
[1232] [Πασίας]: καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς
[1233] ἴν' ἂν κελεύσω 'γὼ σε;
[1233b] [Στρεψιάδης]: τοὺς ποίους θεούς;
[1234] [Πασίας]: τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ.
[1234b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δία
[1235] καὶν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὁμόσαι τριώβολον.
[1236] [Πασίας]: ἀπόλοιο τοίνυν ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
[1237] [Στρεψιάδης]: ἄλσιν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὐτοσί.
[1238] [Πασίας]: οἴμ' ὥς καταγελᾶς.
[1238b] [Στρεψιάδης]: ἔξ χοᾶς χωρήσεται.
[1239] [Πασίας]: οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεούς
[1240] ἐμοῦ καταπροΐξει.
[1240b] [Στρεψιάδης]: θαυμασίως ἦσθην θεοῖς,
[1241] καὶ Ζεὺς γέλοιος ὁμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
[1242] [Πασίας]: ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
[1243] ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
[1244] ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος.
[1244b] [Στρεψιάδης]: ἔχε νυν ἡσυχος.
[1245] ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
[1246] [Πασίας]: τί σοι δοκεῖ δράσειν;
[1246b] [Μάρτυς]: ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.
[1247] [Στρεψιάδης]: ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τάργυριον; λέγε
[1248] τουτὶ τί ἔστι;
[1248b] [Πασίας]: τοῦθ' ὃ τι ἐστί; κάρδοπος.
[1249] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τάργυριον τοιοῦτος ὢν;
[1250] οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
[1251] ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
[1252] [Πασίας]: οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις;
[1252b] [Στρεψιάδης]: οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.

[1253] οὐκ οὖν ἀνύσας τι θάττον ἀπολιταργιεῖς
[1254] ἀπὸ τῆς θύρας;
[1254b] [Πασίας]: ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
[1255] θήσω πρυτανεῖ' ἢ μηκέτι ζῶην ἐγώ.
[1256] [Στρεψιάδης]: καὶ προσάπολεις ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
[1257] καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
[1258] ὅτι ἡ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
[1259] [Ἀμυνίας]: ἰὼ μοί μοι.
[1260] [Στρεψιάδης]: ἔα.
[1260a] τίς οὐτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὔτι που
[1261] τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγγετο;
[1262] [Ἀμυνίας]: τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
[1263] ἀνὴρ κακοδαίμων.
[1263b] [Στρεψιάδης]: κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.
[1264] [Ἀμυνίας]: ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
[1265] ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλὰς ὥς μ' ἀπώλεσας.
[1266] [Στρεψιάδης]: τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἵργασται κακόν;
[1267] [Ἀμυνίας]: μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τᾶν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα
[1268] τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
[1269] ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
[1270] [Στρεψιάδης]: τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ';
[1270b] [Ἀμυνίας]: ἀδανείσατο.
[1271] [Στρεψιάδης]: κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
[1272] [Ἀμυνίας]: ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεούς.
[1273] [Στρεψιάδης]: τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
[1274] [Ἀμυνίας]: ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
[1275] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.
[1275b] [Ἀμυνίας]: τί δαί;
[1276] [Στρεψιάδης]: τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
[1277] [Ἀμυνίας]: σὺ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
[1278] εἰ μὴ 'ποδώσεις τάργυριον.
[1278b] [Στρεψιάδης]: κάτειπέ νυν,
[1279] πότερα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τὸν Δία
[1280] ὕειν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
[1281] ἔλκειν κάτωθεν ταῦτ' οὗθ' ὕδωρ πάλιν;
[1282] [Ἀμυνίας]: οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
[1283] [Στρεψιάδης]: πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τάργυριον δίκαιος εἶ,
[1284] εἰ μὴδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
[1285] [Ἀμυνίας]: ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τάργυριον μοι τὸν τόκον
[1286] ἀπόδοτε·
[1286b] [Στρεψιάδης]: τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
[1287] [Ἀμυνίας]: τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
[1288] πλεόν πλεόν τάργυριον αἰεὶ γίγνεται
[1289] ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου;
[1289b] [Στρεψιάδης]: καλῶς λέγεις.
[1290] τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
[1291] νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ;
[1291b] [Ἀμυνίας]: μὰ Δί' ἀλλ' ἴσῃν.
[1292] οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον' εἶναι.
[1292b] [Στρεψιάδης]: κᾶτα πῶς
[1293] αὕτη μὲν ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίγνεται
[1294] ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ

[1295] ζητεῖς ποιῆσαι τάργυριον πλεῖον τὸ σόν;
[1296] οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
[1297] φέρε μοι τὸ κέντρον.
[1297b] [Αμυνίας]: ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
[1298] [Στρεψιάδης]: ὕπαγε. τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα;
[1299] [Αμυνίας]: ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν;
[1299b] [Στρεψιάδης]: ἄξεις; ἐπιαλῶ
[1300] κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
[1301] φεύγεις; ἔμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
[1302] αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Chor

Strophe

[1303] [Χορός]: οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ
[1304] γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
[1305] ἀποστερηῆσαι βούλεται
[1306] τὰ χρήμαθ' ἀδανείσατο·
[1307] κούκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
[1308] λήψεται τι πρᾶγμ', ὃ τοῦτον
[1309] ποιήσει τὸν σοφιστὴν ἴσως,
[1310] ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ', ἐξαίφνης λαβεῖν κακόν τι.

Antistrophe

[1311] [Χορός]: οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὐρήσειν ὅπερ
[1312] πάλαι ποτ' ἔπεζήτει
[1313] εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
[1314] γνώμας ἐναντίας λέγειν
[1315] τοῖσιν δικαίοις, ὥστε νικᾶν
[1316] ἅπαντας οἷσπερ ἄν
[1317] ξυγγένηται, κἂν λέγῃ παμπόνηρ'.
[1320] ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κάφωνον αὐτὸν εἶναι.

Episode

[1321] [Στρεψιάδης]: ἰοὺ ἰοῦ.
[1322] ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
[1323] ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
[1324] οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνώθου.
[1325] ὦ μιαρὲ τύπτεις τὸν πατέρα;
[1325b] [Φειδιππίδης]: φήμ' ὦ πάτερ.
[1326] [Στρεψιάδης]: ὁρᾷθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει.
[1326b] [Φειδιππίδης]: καὶ μάλα.
[1327] [Στρεψιάδης]: ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
[1328] [Φειδιππίδης]: αὐθὶς με ταῦτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
[1329] ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
[1330] [Στρεψιάδης]: ὦ λακκόπρωκτε.
[1330b] [Φειδιππίδης]: πάντε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
[1331] [Στρεψιάδης]: τὸν πατέρα τύπτεις;
[1331b] [Φειδιππίδης]: κάποφανῶ γε νῆ Δία

[1332]   ὥς ἐν **δίκη** σ' ἔτυπτον.
[1332b] [Στρεψιάδης]: ὦ **μιαρώτατε**,
[1333]   καὶ πῶς **γένοιτ'** ἂν **πατέρα** τύπτειν ἐν **δίκη**;
[1334] [Φειδιππίδης]: **ἔγωγ'** ἀποδείξω καὶ σε νικήσω **λέγων**.
[1335] [Στρεψιάδης]: **τουτὶ** σὺ **νικήσεις**;
[1335b] [Φειδιππίδης]: **πολύ** γε καὶ **ῥαδίως**.
[1336]   **ἐλοῦ** δ' ὁπότερον τοῖν **λόγοιν** βούλει **λέγειν**.
[1337] [Στρεψιάδης]: **ποίοιν λόγοιν**;
[1337b] [Φειδιππίδης]: **τὸν κρείττον'** ἢ τὸν **ἥττονα**.
[1338] [Στρεψιάδης]: **ἐδιδαξάμην** μέντοι σε νῆ **Δί'** ὦ **μέλε**
[1339]   τοῖσιν **δικαίοις** ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
[1340]   **μέλλεις** ἀναπεῖσειν, ὥς **δίκαιον** καὶ **καλὸν**
[1341]   τὸν **πατέρα** τύπτεισθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν **υἱέων**.
[1342] [Φειδιππίδης]: **ἀλλ'** **οἶομαι** μέντοι σ' ἀναπεῖσειν, ὥστε γε
[1343]   οὐδ' αὐτὸς **ἀκροασάμενος** οὐδὲν **ἀντερεῖς**.
[1344] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν **ὅ** τι καὶ **λέξεις** ἀκοῦσαι βούλομαι.

Agon

Strophe

[1345] [Χορός]: **σὸν ἔργον** ὦ **πρεσβῦτα** φροντίζειν ὅπη
[1346]   τὸν **ἄνδρα** κρατήσεις,
[1347]   ὥς οὗτος, εἰ μὴ τῷ **'πεποίθειν**, οὐκ ἂν ἦν
[1348]   οὕτως **ἀκόλαστος**.
[1349]   **ἀλλ'** **ἔσθ'** ὅτῳ **θρασύνεται**· **δῆλόν** γε τάνθρωπου
[1350]   **'σ'** τὶ τὸ **λῆμα**.

Katakeleusmos

[1351] [Χορός]: **ἀλλ'** ἐξ ὅτου τὸ **πρῶτον** ἤρξαθ' ἡ **μάχη** γενέσθαι,
[1352]   ἤδη **λέγειν** **χρῆ** πρὸς **χορόν**· πάντως δὲ τοῦτο **δράσεις**.

Epirrhema

[1353] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν ὅθεν γε **πρῶτον** ἠρξάμεσθα **λοιδορεῖσθαι**
[1354]   ἐγὼ **φράσω**· **'πειδὴ** γὰρ **εἰσιτώμεθ'**, ὥσπερ ἴστε,
[1355]   πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν **λύραν λαβόντ'** ἐγὼ **'κέλευσα**
[1356]   **ᾄσαι Σιμωνίδου μέλος**, τὸν **Κριὸν** ὥς **ἐπέχθη**.
[1357]   ὁ δ' εὐθέως **ἀρχαῖον εἶν'** ἔφασκε τὸ **κιθαρίζειν**
[1358]   **ᾄδειν** τε **πίνονθ'** ὥσπερὶ **κάχρυς** **γυναῖκ'** ἀλοῦσαν.
[1359] [Φειδιππίδης]: οὐ γὰρ τότε εὐθὺς **χρῆν** σ' ἄρα **τύπτεισθαί** τε καὶ **πατεῖσθαι**,
[1360]   **ᾄδειν** **κελεύονθ'** ὥσπερὶ **τέττιγας** ἐστιῶντα;
[1361] [Στρεψιάδης]: **τοιαῦτα** μέντοι καὶ τότε **ἔλεγεν** ἐνδον οἴάπερ νῦν,
[1362]   καὶ τὸν **Σιμωνίδην** **ἔφασκ'** εἶναι **κακὸν ποιητὴν**.
[1363]   κἀγὼ μόλις μὲν ἀλλ' ὅμως **ἠνεσχόμην** τὸ **πρῶτον**·
[1364]   ἔπειτα δ' **ἐκέλευσ'** αὐτὸν ἀλλὰ **μυρρίνην λαβόντα**
[1365]   τῶν **Αἰσχύλου** **λέξαι** τί μοι· **κᾶθ'** οὗτος εὐθὺς **εἶπεν**·
[1366]   ἐγὼ γὰρ **Αἰσχύλον** **νομίζω** **πρῶτον** ἐν **ποιηταῖς**,
[1367]   **ψόφου** **πλέων** **ἄξύστατον** **στόμφακα** **κρημνοποιόν**;
[1368]   κάνταῦθα πῶς **οἶεσθέ** μου τὴν **καρδίαν** **ὀρεχθεῖν**;
[1369]   ὅμως δὲ τὸν **θυμὸν** **δακῶν** **ἔφην**, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
[1370]   **λέξον** τι τῶν **νεωτέρων**, ἅττ' ἐστὶ τὰ **σοφὰ** ταῦτα.

[1371] ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν', ὡς ἐκίνει
[1372] ἀδελφὸς ὦλεξίκακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
[1373] κάγῳ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθέως ἀράττω
[1374] πολλοῖς κακοῖς καίσχροῖσι· κᾶτ' ἐντεῦθεν, οἶον εἰκός,
[1375] ἔπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεσθ'· εἶθ' οὔτος ἐπαναπηδᾷ,
[1376] κᾶπειτ' ἔφλα με κάσπόδει κᾶπνιγε κᾶπέθλιβεν.
[1377] [Φειδιππίδης]: οὐκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
[1378] σοφώτατον;
[1379] [Στρεψιάδης]: σοφώτατόν γ' ἐκείνον· ὦ — τί σ' εἶπω;
[1379b] ἀλλ' αὐθις αὖ τυπτήσομαι.
[1379c] [Φειδιππίδης]: νῆ τὸν Δί' ἐν δίκη γ' ἄν.
[1380] [Στρεψιάδης]: καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὦ 'ναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα,
[1381] αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι νοοίης.
[1382] εἰ μὲν γε βρῶν εἵποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
[1383] μαμμάν δ' ἂν αἰτήσαντος ἥκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
[1384] κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσας, κάγῳ λαβὼν θύραζε
[1385] ἐξέφερον ἂν καὶ προῦσχόμην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων

Pnigos

[1386] [Στρεψιάδης]: βοῶντα καὶ κεκραγόντ' ὅτι
[1387] χεζητιῶν, οὐκ ἔτλης
[1388] ἔξω 'ξενεγκεῖν ὦ μιαρὲ
[1389] θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος
[1390] αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν.

Antistrophe

[1391] [Χορός]: οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
[1392] πηδᾶν ὃ τι λέξει.
[1393] εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὔτος ἐξεργασμένος
[1394] λαλῶν ἀναπείσει,
[1395] τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν
[1396] ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.

Antikatakeleusmos

[1397] [Χορός]: σὸν ἔργον ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ
[1398] πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

Antepirrhemata

[1399] [Φειδιππίδης]: ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
[1400] καὶ τῶν καθεστῶτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
[1401] ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνῃ προσεῖχον,
[1402] οὐδ' ἂν τρι' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἶός τ' ἦν πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
und
[1403] νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' οὐτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
[1404] γνῶμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
[1405] οἶμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
[1406] [Στρεψιάδης]: ἵππευε τοίνυν νῆ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
[1407] ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
[1408] [Φειδιππίδης]: ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,

[1409] καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;
 [1410] [Στρεψιάδης]: ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος.
 [1410b] [Φειδιππίδης]: εἶπε δὴ μοι,
 [1411] οὐ κάμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως
 [1412] τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἐστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;
 und,
 [1413] πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῶον εἶναι,
 [1414] τοῦμόν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κάγώ.
 [1415] κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
 [1416] φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι·
 [1417] ἐγὼ δέ γ' ἀντίποιμ' ἂν ὥς δις παῖδες οἱ γέροντες·
 [1418] εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
 [1419] ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἥττον δίκαιον αὐτούς.
 [1420] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
 [1421] [Φειδιππίδης]: οὐκ οὖν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον
 [1422] ὥσπερ σὺ κάγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
 [1423] ἥττόν τι δῆτ' ἔξεστι κάμοι καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
 [1424] θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
 [1425] ὅσας δὲ πληγὰς εἶχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
 [1426] ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
 [1427] σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
 [1428] ὥς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
 [1429] ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
 [1430] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
 [1431] οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κάπῃ ξύλου καθεύδεις;
 [1432] [Φειδιππίδης]: οὐ ταῦτόν ᾧ τᾶν ἐστίν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
 [1433] [Στρεψιάδης]: πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μή, σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.
 [1434] [Φειδιππίδης]: καὶ πῶς;
 [1434b] [Στρεψιάδης]: ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,
 [1435] σὺ δ', ἣν γένηταί σοι, τὸν υἱόν.
 [1435b] [Φειδιππίδης]: ἦν δὲ μὴ γένηται,
 [1436] μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις.
 [1437] [Στρεψιάδης]: ἐμοὶ μὲν ὦνδρες ἡλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια·
 [1438] κάμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τάπεικῃ.
 [1439] κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν.
 [1440] [Φειδιππίδης]: σκέψαι δὲ χάτέραν ἔτι γνώμην.
 [1440b] [Στρεψιάδης]: ἀπὸ γὰρ
 [1441] [Φειδιππίδης]: καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
 [1442] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆ; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
 [1443] [Φειδιππίδης]: τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτῆσω.
 [1443b] [Στρεψιάδης]: τί φῆς, τί φῆς σύ;
 [1444] τοῦθ' ἕτερον αὖ μείζον κακόν.
 [1444b] [Φειδιππίδης]: τί δ' ἦν ἔχων τὸν ἥττω

Antipnigos

[1445] [Φειδιππίδης]: λόγον σε νικήσω λέγων
 [1446] τὴν μητέρ' ὥς τύπτειν χρεών;
 [1447] [Στρεψιάδης]: τί δ' ἄλλο γ' ἦν ταυτὶ ποιῆς,
 [1448] οὐδέν σε κωλύσει σεαυτὸν
 [1449] ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
 [1450] μετὰ Σωκράτους

[1497] [Μαθητής Β]: οἱμοι τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
[1498] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖνος οὐπερ θοῖμάτιον εἰλήφατε.
[1499] [Μαθητής Γ]: ἀπολεῖς ἀπολεῖς.
[1499b] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
[1500] ἦν ἢ σμινύῃ μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,
[1501] ἢ ᾗ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.
[1502] [Σωκράτης]: οὗτος τί ποιεῖς ἔτεδὸν οὐπὶ τοῦ τέγου;
[1503] [Στρεψιάδης]: ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
[1504] [Σωκράτης]: οἱμοι τάλας δειλαιοῦς ἀποπνιγήσομαι.
[1505] [Χαιρεφών]: ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
[1506] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,
[1507] καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἔδραν;
[1508] [Ερμῆς]: δῖωκε βάλλε παῖε, πολλῶν οὔνεκα,
[1509] μάλιστα δ' εἰδῶς τοὺς θεοὺς ὥς ἡδίκουν.

exodus

Anapäste

[1510] [Χορός]: ἡγεῖσθ' ἕξω· κεχώρευται γὰρ
[1511] μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.